

Sygn. akt III AUz 94/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Romana Mrotek
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko SSO (del.) Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2017r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy J.K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 01 września 2017 r. sygn. akt IV U 527/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Romana Mrotek SSO (del.) Gabriela Horodnicka-

Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. K. dnia 23 maja 2017 r. zgłosił wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 23.05.1990 r.

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 21 czerwca 2017 r. uznał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Ubezpieczony otrzymał orzeczenie dnia 23 czerwca 2017 r. (dowód doręczenia w aktach ZUS k. 16). Zawierało ono pouczenie, iż od orzeczenia przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, za pośrednictwem jednostki organizacyjnej ZUS właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia.

Ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej ZUS.

Decyzją z 11 lipca 2017 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ nie spełnia on warunku nabycia prawa do renty,

o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. jedn. Dz.U. z 2009 r. poz.1322 ze zm.) - nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W dniu 21 lipca 2017 r. ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji.

Postanowieniem z dnia 01 września 2017 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie, podnosząc, że z uzasadnienia odwołania wynika, iż ubezpieczony nie zgadza się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, ponieważ od czasu wypadku przy pracy w 1990 r. jego stan zdrowia uległ pogorszeniu. Nie wskazał innych powodów zaskarżenia decyzji.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS i odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Ponieważ ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 21.06.2017r. do komisji lekarskiej ZUS, a odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia Sąd meriti, działając na podstawie art.477⁹ § 3¹ k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Jednocześnie Sąd Okręgowy poinformował ubezpieczonego, że zgodnie z art.14 ust. 2 c ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w uzasadnionych przypadkach Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez Sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się ubezpieczony, zaskarżając je w całości i podnosząc argumenty dotyczące wyłącznie jego pogarszającego się stanu zdrowia oraz trudnej sytuacji finansowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

W niniejszej sprawie ubezpieczony orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS nie został uznany za osobę niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Postępowanie przed lekarzem orzecznikiem ma na celu ustalenie okoliczności związanych z niezdolnością do pracy. Celem tego postępowania jest nie tylko ustalenie stopnia niezdolności do pracy, czy czasu trwania niezdolności, ale również daty jej powstania. Biorąc pod uwagę uzasadnienie odwołania należało przyjąć, że ubezpieczony opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS winien zatem był w pierwszej kolejności wnieść sprzeciw od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS.

Sąd odwoławczy wskazuje, że J. K. powinien rozważyć możliwość wystąpienia do organu rentowego z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, podając przyczyny, które uniemożliwiły złożenie sprzeciwu w terminie. Po złożeniu wniosku do organu rentowego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, ZUS będzie miał obowiązek rozpoznać ten wniosek. W przypadku nieuwzględnienia przez organ rentowy wniosku o przywrócenie terminu, ubezpieczony będzie mógł odwołać się do Sądu, który oceni trafność wydanego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Romana Mrotek SSO (del.) Gabriela Horodnicka-

Stelmaszczuk